

Moció de suport a la vaga general del 29 de març

En l'actualitat, vivim immersos en un moment d'una profunda crisi econòmica i financera que posa en entredit l'estat del benestar, que genera una manca de crèdit al teixit productiu i que comporta una massiva destrucció d'ocupació que ens ha dut a uns nivells d'atur gairebé inèdits: més de 775.000 aturats a Catalunya i més d'un milió i mig al conjunts dels Països Catalans a l'últim trimestre del 2011. La creixent taxa d'atur juvenil – propera al 50 per cent – o d'atur de llarga durada ens alerten sobre els alts costos socials i econòmics pel país i, especialment, per aquells que es troben en situació de major dificultat i són més vulnerables.

En aquest sentit, les conseqüències d'aquestes elevadíssimes taxes d'atur resulten encara més dramàtiques davant l'actual insuficiència d'unes polítiques públiques que haurien d'evitar un risc creixent d'exclusió i fractura social generalitzada. L'alt nivell d'endeutament del conjunt d'AAPP s'ha traduït en ajustos als pressupostos de despesa que s'han traduït en bona part en retallades en les prestacions socials que afecten precisament els sectors més vulnerables a la crisi. Un endeutament públic de molt més complexa solució pel dèficit fiscal que pateixen algunes CCAA amb el Sector Públic Espanyol – amb Balears, Catalunya i el País Valencià al capdavant – suposa un llast afegit per a garantir l'adequat marc de prestacions i garanties socials o proposar mesures de reactivació econòmica adients a les actuals circumstàncies.

La ineficàcia de la reforma laboral del 2010, que no ha estat capaç d'evitar més d'un milió de nous aturats, ens demostra una vegada més que la principal mesura per a sortir de la crisi no es troba en una reforma laboral que abarateixi el cost d'acomiadament sinó en crear les condicions adequades i impulsar mesures efectives per dinamitzar l'economia productiva i reactivar les nostres petites i mitjanes empreses, les principals generadores d'ocupació del nostre país. Bona prova d'això n'és la disparitat de taxes d'atur observades en diversos territoris on s'aplica la mateixa legislació laboral: la taxa d'atur a Euskadi, per exemple, és del 12,61% i la de Navarra de 13,82% - molt inferiors a la mitjana estatal -.

En qualsevol cas, la reforma laboral que convindria no és la que ha imposat el Govern del Partit Popular. L'última contrareforma laboral, adoptada per reial decret (i refrendada amb els vots del PP, CiU i UPN), suposa una agressió en tota regla amb conseqüències realment greus per a tota la classe treballadora:

- Per a aquelles persones que tenen ocupació, ja que estableix mecanismes que afectaran no només a les noves contractacions, sinó també a les anteriors.
- Per als qui es troben aturats, ja que la reforma no va a crear ocupació (en tot cas en destruirà). D'ara endavant accedir al mercat laboral no ens assegura unes condicions de vida mínimament dignes.

La crisi no és la raó d'aquesta reforma, sinó la seva excusa. Una excusa per augmentar el poder de la patronal de forma desmesurada, recuperant posicions anteriors al 1958. El seu objectiu no és lluitar contra la precarietat o la desocupació, com intenten vendre'ns. Aquesta reforma no és més que el regal que des de sempre vénen reclamant: més poder per acomiadar, per baixar salaris i per incomplir els convenis col·lectius.

OCUPACIÓ

- Facilita i abarateix els acomiadaments: l'acomiadament amb 45 dies desapareix i es generalitza el de 33 dies. No obstant això, tampoc es va a aplicar aquest últim, ja que es facilita absolutament que tots els acomiadaments siguin "procedents", així que en la pràctica s'aplicarà una indemnització de només 20 dies amb un límit d'un any.
- Els Expedients de Regulació d'Ocupació (ERO) no hauran de passar per l'autoritat laboral. Les empreses tindran les mans lliures per aplicar acomiadaments col·lectius.
- S'estén la possibilitat d'aplicar expedients també en les administracions públiques, per continuar retallant en els serveis públics, serveis que utilitzem i necessitem totes i tots.

PRECARIETAT

- Contractes de formació: mínim d'un any i màxim de tres. 481 euros el primer any i 513 el segon i tercer. Aquests contractes, a més, podran encadenar-se.
- Contractes de jornada parcial: encara que siguin de jornada parcial, es podran fer hores extres. És a dir, amb un contracte així es podrà cobrir en la pràctica una jornada completa. Aquesta modalitat està dirigida fonamentalment a les dones treballadores. No és una mesura de conciliació, sinó una forma de convertir

l'ocupació de les dones en una "ajuda al salari familiar" i que les "obligacions familiars" siguin obligació exclusivament de les dones.

- Contracte indefinit de "suport als emprenedors": acomiadament lliure i sense indemnització durant el primer any. Aquest contracte està dirigit a empreses amb plantilles de menys de 50, és a dir, podran aplicar-ho més del 90% de les empreses dels territoris dels Països Catalans en territori espanyol.
- ETTs: se'ls hi dona major protagonisme i més competències. Privatitzant-se de facto els serveis públics d'ocupació.

LA NEGOCIACIÓ COL·LECTIVA QUEDA COMPLETAMENT DESREGULADA

L'empresari té la potestat de canviar les condicions laborals com li vinga en gana. Se li atorga la capacitat de no aplicar allò acordat per conveni, ja siga el salari, l'horari o la jornada. Això, a més d'empitjorar les nostres condicions laborals, provocarà una rebaixa contínua i progressiva de salaris i, per tant, l'empobriment continu i progressiu de totes les persones treballadores, de tota la societat, ja que les empreses entraran en una competició per baixar els preus a costa nostra.

A més de vulnerar els nostres drets, també han liquidat un instrument bàsic de la classe treballadora per defensar aquests drets. Han liquidat la negociació col·lectiva. D'una banda l'han centralitzat, posant els convenis de nivell estatal per sobre dels territorials, amb la pèrdua real de drets que això implica, i per una altra han atorgat capacitat absoluta a l'empresa per deixar sense valor allò acordat. Han imposat l'arbitratge obligatori per no aplicar els convenis i, a més, han suprimit la ultraactivitat, la qual cosa deixa sense aplicació els convenis que porten dos anys sense renovar-se.

UN MODEL DE RELACIONS LABORALS UNILATERAL

Han canviat per complet el model de relacions laborals per mitjà d'aquesta contrareforma per imposar-nos un completament unilateral, i òbviament, a favor de la patronal. No es pot parlar de negociació col·lectiva, si no és necessari arribar a acords. I no existeix negociació col·lectiva si els empresaris tenen tot el poder de fer i desfer el que els vinga en gana, i els i les treballadores no tenim més que l'amenaça de l'atur.

NO es tracta d'una "reforma més", sinó de la contrareforma que acaba amb el model de relacions laborals que existia fins al moment, assolit amb moltíssima lluita. L'Estat ha decidit retirar-se, deixar de costat la seva funció de "mediador i garant de drets", i posant la legislació laboral en mans de la patronal: de ser un instrument parcial per garantir els drets laborals, l'han convertit definitivament en un instrument per garantir els privilegis del capital.

Els sindicats han estat, són i han de ser la garantia de que els drets dels treballadors i treballadores es respecten, una peça clau en la vertebració del país, en l'organització de la lluita dels treballadors i en l'assoliment i el manteniment dels drets socials i laborals. En aquests moments, toca ser exigents en l'exercici de les seves funcions i també estar al seu costat en es seves reivindicacions. No solament perquè son una eina indispensable en l'emancipació social del poble català, també perquè aquesta no és només una vaga general laboral, és una vaga general social, i la reforma laboral pretén ser un canvi de paradigma i anul·lar una part importantíssima del nostre més que afeblit estat del benestar.

Per aquest motiu, els grups municipals sotassignants, de manera pròpia i en representació de les forces sindicals, entitats i persones individuals que donen suport a la Vaga general del 29 de març, proposem al Ple de l'Ajuntament, l'adopció dels següents acords:

1 L'AJUNTAMENT DE MOLINS DE REI DONA SUPORT A LA CONVOCATÒRIA DE VAGA GENERAL PEL PROPER 29 DE MARÇ DE 2012, tot exigint al govern estatal un canvi de política econòmica que comporti:

- **La retirada de la reforma laboral** que:
 - No servirà per crear ocupació
 - No reduirà la dualitat del mercat laboral
 - Facilita i abarateix l'acomiadament
 - Reforça el poder empresarial per a modificar unilateralment les condicions de treball
 - Privatitza la gestió de l'atur, discrimina les treballadores i treballadors aturats i empitjora les seves condicions de vida.

- **Defensar la negociació col·lectiva com a marc de protecció de les condicions de treball**, davant els intents d'atribuir a les empreses la capacitat d'incomplir els acords de manera unilateral.
- **Defensar els serveis públics i les polítiques socials com a fonaments bàsics de l'estat del benestar.**
- **Una nova política fiscal**, que reforci l'estructura d'ingressos de l'Estat, recuperant impostos suprimits i apostant per una major recaptació basada en la progressivitat fiscal.

2 Per tant, l'Ajuntament de Molins de Rei, es ratifica en els acords i manifestacions que a proposta de les forces d'esquerreres i dels sindicats presents al consistori, varen ser aprovades pel Ple de febrer.

3 En conseqüència, l'Ajuntament de Molins de Rei, adaptarà l'agenda municipal al desenvolupament de la jornada de Vaga General del dia 29 de març, i desprogramara els actes de govern municipal i la seva presència institucional més enllà dels esdeveniments ciutadans relacionats amb la Vaga General.

4 Instar al Parlament de Catalunya i al Govern de la Generalitat a exercir una defensa ferma de les competències laborals atorgades per l'Estatut, fent possible d'esdevenir l'administració laboral única de l'Estat a Catalunya amb competències executives sobre la negociació col·lectiva i les relacions laborals entre d'altres.

5 Instar al Parlament de Catalunya a acordar una proposta de reforma de la Ley Orgánica de Financiación de las Comunidades Autónomas (LOFCA) que possibiliti l'excepcionalitat d'aquelles CCAA que vulguin assumir una plena sobirania fiscal a través d'un model de concert econòmic, per tal de finalitzar l'actual espoli fiscal que pateix el conjunt dels Països Catalans (PPCC), que llasta les potencialitats del nostre estat del benestar i l'exercici efectiu dels drets socials dels treballadors, autònoms i emprenedors.

Signat:

GMIXMD

GMCUP

GMPSC

GMEPMDR

AMB EL SUPORT DE :

CCOO

UGT

CGT

SFP